

4909 21. Marts 1892: 2. Beh. af Lovf. om Universitetets og Kommunitetets Lønningsforh. 4910

dog vel ikke aldeles afgjort, at den højtærede Minister har Ret i og for sig. Det kunde dog være, at Fremstridtet var saa lille, at det var det fornuftigste for Administrationen at vente til bedre Tider. Det er dog noget, vi for habe set. Der har været forelagt Lønningslove, saaledes fra Indenrigsministerens Side, som ikke ere blevne gennemførte, naagtes der her fra Folketingets Side blev budt en Forhøjelse, som maatte siges at være et Fremstridt; men vedkommende Minister mente den Gang, at han og hans Administration stod sig bedre ved at vente. Jeg maa altsaa benægte, at man i og for sig kan gaa ud fra det som en Forudsætning, som ikke behøver noget Bevis, at ethvert Fremstridt, det være nok saa lille, paa Administrationens Omraade, ved Lønningsforbedringer o. s. v., at ethvert saadant Fremstridt burde modtages. Det er en Forudsætning, der, som sagt, ikke i Virkeligheden hverken har holdt Stif eller jeg tror i Vængden vil holde Stif ubetinget. Det kan være rigtigt i mange Tilfælde, men ubetinget at stille det op som noget, som aldeles sikkert vil holde Stif, kan man ikke. Men tillige — og det er mig det væsentligste her — kan jo, som jeg allerede har udviklet, denne Universitetslov aldeles ikke ses alene for sig. Den maa ses i Forbindelse med de andre Love, Lovforslag og Lovemner, som nu søges gennemførte, og det er just særlig fra dette sidste Synspunkt, at jeg mener, det ikke vilde have været til nogen Skade, om man havde ventet ogsaa med Universitetsloven til bedre Tider. Man kan saaledes fra dette Synspunkt set, ingenlunde sige, at en saadan Stilling i og for sig vil være uforløselig for en Minister at indtage. Men det kommer jo ganske an paa et Stønnende, paa hvad der nu kan opnaas, eller rettere sagt paa, hvad der nu kunde være opnaaet, og hvad der i Fremtiden turde ventes opnaaet. Jeg skal ikke nærmere nu gaa ind paa de Vædringsforslag, som jeg har stillet. Det er jo givet, at de ikke kunne blive vedtagne her i Tinget, og da tillige den højtærede Minister helst er fri for dem, er der jo for mig slet ingen Grund til at lade det komme under Afstemning. Jeg skal derfor tage mine Vædringsforslag tilbage.

Formanden (H. Høgsbro): De af det ærede Medlem uden for Betænkningen stillede

Vædringsforslag, to Vædringsforslag og et Underædringsforslag, ere saaledes tagne tilbage. Jeg skal spørge, om nogen optager dem. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de saaledes bortfaldne.

J. Scavenius: Jeg har stillet dem kun som et sidste Forsøg paa, om det var muligt af den foreliggende Sag at faa et Resultat, som jeg for mit Vedkommende kunde mene var et godt og forsvareligt Resultat. Det mislykkedes, og derfor tog jeg dem tilbage. Nu har man jo den Trøst, og det blev ogsaa fremsført saa vel af den højtærede Minister som af det ærede Medlem fra Frederiksborg, at man gennem Finanslovbevillinger kan opnaa lidt efter lidt, hvad man ikke har opnaaet gennem dette Lovforslag. Jeg indrømmer, at efter den Erfaring, vi have haft i de senere Aar, er der Mulighed dertil, i de senere Aar ere tre Lektorater og to Docenturer forandrede til normerede Professorater. Endvidere er der i de senere Aar gennem Finanslovbehandling opstaaet hele 4 ny normerede Professorater, det er ganske sandt, men jeg har den Frygt, som jeg ikke kan holde tilbage, at der er stor Forskel paa, om saadanne Forslag fremkomme under en Organisations- og Lønningslov, som dog fra alle Sider har været anerkendt for at være forældet baade som Organisations- og Lønningslov, og saa, om de fremkomme, efter at en ny Lov for Universitetet er gennemført, hvor der særlig har været Tale om at faa en mere fuldstændig Organisation for Universitetet, og dette er flaaet tilbage, ja saa har jeg Tvivl om det vil gaa saa let i Fremtiden. Skulde jeg tage fejl, skal jeg være den første, hvis jeg til den Tid har Sæde her i Salen, til i saa Tilfælde at anerkende det. Det skulde glæde mig overordentligt; men man kan ikke for tænke mig eller andre i, at de i saa Henseende kunne være nogen Frygt. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren (H. Holm): For ikke at trække Forhandlingen længere ud end nødvendigt, skal jeg indskrænke mig til et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Langeland. Det ærede Medlem beklagede den Stilling, som Ministeren indtog, idet han havde frafaldet det Forslag, han havde stillet om 1,200 Kr.s Forøgelse, og